

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., v právní věci **žalobce: J. M.**, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.11.2009, č.j. „X“, o invalidním důchodu,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.11.2009, č.j. „X“, kterým žalovaná s odkazem na ust. § 38, § 39 odst. 1, § 43 a § 44 odst. 1 a 2 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k čl. 40 nařízení Rady ES č. 1408/71/EHS, o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, zamítla žádost žalobce o invalidní důchod.

V žalobě uvedl, že s rozhodnutím žalované nesouhlasí. Podkladem pro žalobou napadené rozhodnutí byl posudek OSSZ Praha – západ ze dne 9.10.2009. Tento posudek však neodpovídá skutečnosti a žalobce navrhuje obstarání nového znaleckého posudku. V době rozhodování posudkového lékaře byl po čtyřech mozkových mrtvicích, a to v letech 1992, 1996, 1998 a 2008, trpí syptolamatickou epilepsií, diabetem a vysokým krevním tlakem. Žalobce má za to, že posudkový lékař k těmto jeho lékařským nálezům nepřihlédl a nezaměřil se na celkové vyšetření žalobce. Posudek tohoto lékaře je tak pro účely přiznání invalidního důchodu nepřezkoumatelný.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě poukázala na čl. 40 odst. 4 nařízení Rady ES č. 1408/71/EHS a čl. 39 nařízení Rady ES 574/72/EHS z nichž vyplývá, že nárok žalobce na invalidní důchod se posuzuje podle českých právních předpisů. Ze spisu vyplývá, že žalobce prostřednictvím německého nositele pojištění uplatnil dne 23.3.2009 žádost o invalidní důchod. Po předložení zdravotní dokumentace žalobce a jejím překladu posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Praha – západ svým záznamem o jednání ze dne 9.10.2009 neshledal žalobce plně invalidním podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ale ani částečně invalidním podle § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Vzhledem k tomu, že se jedná o posouzení zdravotního stavu a vzhledem k námitkám žalobce navrhla žalovaná důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Závěrem uvedla, že za současného stavu trvá na zamítnutí žaloby.

Narízeného ústního jednání před soudem se žalobce po řádné omluvě nezúčastnil.

Pověřená pracovnice žalované při jednání odkázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a navrhla žalobu zamítnout.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je povinen přihlížet bez návrhu a k těm, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. L. pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Praha - západ, který dne 9.10.2009 posoudil v nepřítomnosti žalobce jeho zdravotní stav a dospěl k závěru, že není částečně invalidní podle ust. § 44 zákona o důchodovém pojištění ani není plně invalidní podle ust. § 39 téhož zákona. Dle závěru uvedeného lékaře se u žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Podle ust. § 39 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je

pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ust. § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb. kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění v platném znění (dále jen „vyhl. č. 284/1995 Sb.“).

Podle § 6 odst. 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti, dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce.

V projednávané věci byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť bylo zjištěno, že není plně ani částečně invalidní.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je existence částečné invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 19.11.2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky částečné nebo plné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něj činil nejméně 33% nebo zda mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžoval obecné životní podmínky.

Soud se nespokojil se závěrem lékaře OSSZ Praha - západ a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si tudíž v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a posudkového spisu okresní správy sociálního zabezpečení, dne 15.12.2011. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a výše zmiňovaného posudkového spisu komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ani částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 1 téhož zákona, když nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33% a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení

soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Komise se neztotožnila se závěrem posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení, neboť konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou byly opakované cévní mozkové příhody. Pokles schopnosti žalobce soustavné výdělečné činnosti na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu komise stanovila dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. ke dni napadeného rozhodnutí podle kapitoly VI oddílu A, položka 13, písm. a) ve výši 20% ze zde uvedeného rozmezí 5 – 20%. Vzhledem k charakteru dlouhodobě vykonávaného povolání instalatéra plynu a vody v terénu navýšila komise podle § 6 odst. 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. uvedenou horní hranici zákonného rozmezí o maximální počet procentních bodů, tedy o 10 %. Celková míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce tak činí 30 %.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, že posudek ze dne 15.12.2011, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Ze skutečnosti, že celková míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí 30 % je patrné, že žalobce nesplňuje podmínku ani částečné invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 33% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Pro úplnost soud poznamenává, že shledává postup žalované konzistentním, neboť jak plyne z předloženého správního spisu, po další cévní mozkové příhodě dne 22.2.2010 byl u žalobce shledán pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 45 % a byl mu rozhodnutím žalované ze dne 16.2.2012, č.j. 500 913 178/315-MP, přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Soud tedy závěrem konstatuje, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který navíc v průběhu soudního řízení nebyl žádným z účastníků řízení jakkoliv zpochybňován, a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 16. dubna 2012

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová